

ват да обяснят този факт по следния начин: „Пресветата Дева Мария вече е подхванала победоносната си борба за завладяването на Атина с древната Палада... Атиняните (уж през X в. – А. Ф.) построили красива църква и поставили там този образ (на християнска Богородица – А. Ф.) И ГО НАРЕКЛИ АТЕНАЯ“ [195], с. 24. Попросто казано, нарекли Дева Мария Атина!

Нещо повече, на татък историците съобщават: „Образът на Божията майка е наречен „Атеная“ (Атина – А. Ф.); по-късно наричат по същия начин

Рис. 7.34. Портрет на Петрапка (Плутарх?) в книгата „De Remediis utriusque Fortunae“, уж от 1388 г., Италия (Mailand). Ето какъв е коментарът на историците: „Инициал в първа глава с портрет на Петрапка“ [1485], с. 252. От [1485], ил. 330.

образа на „Панагия Атениотисе“, много почитан в Партенонския храм“ [195], с. 25. Вж. рис. 7.38. Освен идентификацията на „АНТИЧНАТА“ АТИНА КАТО ХРИСТИЯНСКАТА БОГОРОДИЦА, ние разбираме, че прочутият „АНТИЧЕН“ ПАРТЕНОН най-вероятно е построен през средните векове като ХРИСТИЯНСКИ ХРАМ, посветен на БОГОРОДИЦА = АТИНА. Става ясно, че Атина е просто едно от имената на Богородица. Класическото „антично“ изображение на Атина Партенос, тоест на Атина Партенонска вж. на рис. 7.39.

Ф. Грегоровиус продължава: „Най-благородният град на човечеството БЕЗНАДЕЖДНО ЗАТЪВА В МРАЧНАТА ЗА НЕГО ВИЗАНТИЙСКА ЕПОХА... Новият Рим край Босфора почва да гледа с нарастващо презрение изпадналия главен град на Гърция, МАЛКАТА ПРОВИНЦИАЛНА АТИНА“ [195], с. 27–28.

Нататък: „КОЛКОТО ДО АТИНСКИТЕ ПАМЕТНИЦИ, СЪДБАТА ИМ Е НЕИЗВЕСТНА... ГЪРЦИТЕ ПРЕКАРВАТ СТОТИЦИ ГОДИНИ